

Jeg er ikke bekendt med, at koncessionsområder i Nordsølandene er taget tilbage ved lov. Lovforslag nr. L 187 rummer heller ikke bestemmelser, der indebærer, at koncessionsområder tages tilbage.

Derimod er der ved lovgivning eller aftaler sket tilpasninger af de vilkår, hvorunder olie og gas indvindes. Som eksempel kan anføres Norge, hvor bl.a. det i 1976 indførte normprissystem til beregning af skat og royalt blev gjort anvendeligt også ved beregning af royalt i henhold til tidligere udstedte koncessioner.

Endvidere kan nævnes Storbritannien, hvor der i 1975 med udgangspunkt i regeringens krav om ændringer påbegyndtes forhandlinger med olieselskaberne om statsdeltagelse i koncessioner udstedt før 1975. Disse forhandlinger afsluttedes i 1978 og omfattede 62 olieselskaber. Den statslige deltagelse i disse selskaber indebærer, at staten gennem det statslige selskab deltager direkte i beslutninger vedrørende de enkelte felter og har ret til at købe 51 pct. af den producerede olie.

Ligesom i Norge har man også i Storbritannien gennemført ændringer i lovgivningen, der har fået virkning for bestående koncessioner. Ved Petroleum and Submarine Pipeline Act, 1975, blev der således indført regler om betaling af royalt i form af olie og øgede efterforskningskrav samt bestemmelser om, at selskabernes programmer for efterforskning, udvikling og produktion kræves forhandlet med og tiltrådt af regeringen, der tillige kan påbyde gennemførelse af visse arbejder.

Spørgsmål 7:

Vil energiministeren oplyse, hvordan reglerne er i Norge og England for bortfald af retten til det oprindelige bevillingsområde (dvs. arealafgivelse)?

Svar:

I Storbritannien er arealafgivelserne efter de for energiministeriet foreliggende oplysninger forskellige for koncessioner på landområdet og på kontinentalsoklen, og reglerne har været forskellige for de enkelte koncessionsrunder.

På landområdet meddeles produktionstilladelser med eneret til efterforskning og indvinding for områder på op til 250 km². Tilla-

delsen gælder for 4 år, med mulighed for forlængelse for 20 år under forudsætning af, at arbejdsprogrammer m.v. er opfyldt. Ved forlængelsen afgives 50 pct. af arealet. Herefter har selskaberne mulighed for en forlængelse på 10 år uden yderligere arealafgivelse.

På søterritoriet og kontinentalsoklen meddeles produktionstilladelserne for blokke à ca. 250 km² for en periode af 6 år. Hvis arbejdsprogrammer m.v. er opfyldt, kan tilladelser meddelt i 1.-4. runde efter de 6 år forlænges for 40 år, idet 50 pct. af koncessionsarealet afgives. For tilladelser meddelt i 5.-6. runde er arealafgivesprocenten 66½ pct. og i 7. runde (1980), som bl.a. omfatter tidligere tilbagegivne arealer, er arealafgivesprocenten igen 50 pct. I disse runder er forlængelsesperioden 30 år.

I Norge meddeles udvindingstilladelser med eneret til efterforskning og indvinding for blokke à ca. 500 km² for en periode af 6 år. Hvis arbejdsprogrammer m.v. er opfyldt, kan tilladelsen kræves forlænget med 30 år for indtil halvdelen af det oprindelige areal. Omfatter tilladelsen flere blokke, skal mindst halvdelen af hver blok afgives, medmindre olie- og energidepartementet tillader andet.

Såfremt der er gjort fund af kulbrinter, der dækker mere end halvdelen af en blok, reduceres arealafgivelsen tilsvarende. Det område af en blok, som rettighedshaveren bevarer, skal normalt være på mindst 100 km².

Spørgsmål 8:

Hvor mange bevillingsområder (blokke) i Norge har for tiden ingen bevillingshavere?

Hvor stort et areal udgør sådanne områder?

Er der herimellem blokke, der grænser op til det danske koncessionsområde?

Hvor mange?

Hvor stort et areal?

Svar:

Kontinentalsoklen syd for 62. nordlige breddegrad er inddelt i 315 blokke, som dækker et samlet areal på ca. 130.000 km². Hver blok dækker et areal på 450-500 km².

Pr. 31. december 1980 var 73 blokke koncessionsbelagte. I perioden 1965-80 har det samlede koncessionsbelagte område været på 60.285 km² fordelt på 126 blokke. Heraf er 40.088 km² tilbageleveret, således at det kon-